

SPOZNAJMO SOCIALNO SKRBSTVO

Delovni ljudje in občani občine Ljubljana Moste-Polje lahko uveljavljajo svoje pravice s področja socialnega skrbstva pri občinski skupnosti socialnega skrbstva Ljubljana Moste-Polje, ki ima svoj sedež v Ljubljani, Ob Ljubljani 36/a (dvoriščna stavba kina Triglav na Kodeljevem). Ustanovljena je bila na podlagi zakona o socialnem skrbstvu (Ur. list SRS št. 139/74).

Občinsko skupnost socialnega skrbstva Ljubljana Moste-Polje (v nadaljnjem besedilu občinska skupnost socialnega skrbstva) upravlja skupščina, ki ima dva zbora, in sicer:

- zbor uporabnikov, ki ga sestavljajo delegati delovnih ljudi in občanov, organiziranih v krajevnih skupnostih, in
- zbor izvajalcev, ki ga sestavljajo delegati delavcev s področja socialnega skrbstva.

Predsednik skupščine občinske skupnosti socialnega skrbstva je Mirko Klančar, član splošne delegacije za SIS iz krajevnih skupnosti Zelena jama.

Podpredsednik skupščine občinske skupnosti socialnega skrbstva je Ivan Pušnik, član splošne delegacije za SIS iz krajevnih skupnosti Nove Jarše.

Posle tajnika za občinsko skupnost socialnega skrbstva opravlja delegatka iz zbora izvajalcev Milica Caf.

Organi občinske skupnosti so še:

- izvršni odbor, ki ga vodi prof. Bernard Stritih, član splošne delegacije za SIS iz krajevnih skupnosti Kodeljevo, v njegovi odsotnosti pa vodi izvršni odbor njegova namestnica Branka Jadek, članica splošne delegacije za SIS iz krajevnih skupnosti Kodeljevo;

- svet za varstvo družine, kateremu predseduje Vida Milošević, delegatka splošne delegacije za SIS iz krajevnih skupnosti Zelena jama;
- svet za varstvo odraslih, kateremu predseduje Milena Tanasković, delegatka iz društva socialnih delavcev občine Ljubljana Moste-Polje.

Občinska skupnost socialnega skrbstva, njena skupščina in izvršni odbor imajo lahko tudi druge organe (stalne ali občasne odbore, komisije, svete in druga telesa) za upravljanje določenih nalog.

Organa občinske skupnosti za opravljanje javnih pooblastil sta:

- svet za varstvo družine in
- svet za varstvo odraslih.

Svet za varstvo družine na prvi stopnji odloča o:

- namestitvi otroka v varstvo, oskrbo in vzgojo v drugo družino ali v vzgojni zavod;

- višini denarne pomoči za oskrbo otroka v rejniški družini, vzgojnem zavodu ali v drugi obliki družbene pomoči;

- postavitvi skrbnika mladoletni osebi, za katero starši ne skrbijo;
- soglasju k uvedbi postopka na pristojnem sodišču glede odvzema roditeljskih pravic staršem;

- odvzemu otroka staršem;
- soglasju k uvedbi kazenskega postopka na pristojnem sodišču, kadar so starši grobo zanemarili

svoje dolžnosti do otroka ali so z njim celo grdo ravnali;

- stiki z otrokom razvezanih staršev;

- sklenitvi posvojitvene pogodbe;

- priimku in imenu otroka, kadar se starši ne morejo sporazumeti o otrokovem osebnem imenu (najdenčki, umrli starši, duševno bolni starši in drugi razlogi);

- drugih oblikah in ukrepih, potrebnih za varstvo otroka in družine.

Svet za varstvo odraslih na prvi stopnji odloča o:

- postavitvi pod skrbništvo in postavitvi skrbnika polnoletni osebi, ki je opravilno nesposobna, ali o postavitvi skrbnika za poseben primer odsotni osebi, katere bivališče ni znano kadar je potrebno, da nekdo za to premoženje skrbi kot tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za varstvo pravic in koristi posameznikov;

- nagradah in opravičenih stroških skrbnikom;
- namestitvi odrasle osebe v socialni zavod ali v oskrbo v tujo družino;

- višini denarne pomoči za plačevanje storitev in uslug v socialnem zavodu ali v drugi družini;
- priznanju pravice do družbene denarne pomoči na podlagi statuta občinske skupnosti socialnega skrbstva, meril in kriterijev, ki so sprejeti in veljavni;

- drugih oblikah in ukrepih, ki so potrebni za varstvo odraslih.

Pred dokončno odločitvijo obeh svetov oziroma izdajo odločbe strankam si morajo prek centra za socialno delo Ljubljana Moste-Polje (strokovne socialne službe) najkasneje v 30 dneh po vložitvi zahtevka ali vloge pridobiti mnenje komisije za socialna vprašanja od tiste krajevnih skupnosti, na območju katere občan, ki je vložil zahtevek, stalno prebiva.

Strokovno socialno delo na področju socialnega skrbstva za občinsko skupnost socialnega skrbstva in svete, ki upravljajo javna pooblastila, opravlja center za socialno delo (poprej zavod za socialno delo) Ljubljana Moste-Polje kot samostojna in samoupravna organizacija združenega dela, ki ima svoj sedež v Ljubljani, Ob Ljubljani 36/a (dvoriščna stavba kina Triglav na Kodeljevem).

Uradne ure za stranke na centru za socialno delo so vsak:

- ponedeljek od 8. do 12. ure
- sredo od 8. do 12. ure in od 14. do 16. ure
- petek od 8. do 12. ure.

Preostali dnevni delovni čas je namenjen in izkoriščen predvsem za terensko delo, koordinacijo in sodelovanje z drugimi strokovnimi službami, upravnimi organi, društvenimi dejavnostmi, sodišči in drugimi delovnimi in društvenimi organizacijami in društvi ter za izdelke strokovnega socialnega dela, ki jih center pošilja na razna zaprosila opravičenim in pristojnim organom in organizacijam v njihovo nadaljnjo uporabo in dokončno odločanje, izdeluje pa jih tudi za svojo uporabo tj. za nadaljnje strokovno socialno delo (reševanje, svetovanje, odločanje, ukrepanje, obravnavanje, priporočanje, za stališča in dajanja mnenj ter podobno).

Direktor centra za socialno delo je Franc Lozinšek. Referati in referenti

- nezakonska rojstva in rejništvo otrok obravnava in vodi socialna delavka Marinka Gartner,
- razveze zakonskih zvez in alkoholizem obravnava in vodi socialna delavka Danica Lešnjak,

- mladoletno prestopništvo obravnava in vodi socialna delavka Anica Črešnovc in Stefan Lepoš,

- otroke z motnjami vedenja in osebnosti obravnava in vodi socialna delavka Jelka Stepišnik,

- otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju obravnava in vodi psihologinja Milica Caf,

- preventivno socialno delo med otroki in mladino (preprečevanje družbeno negativnih pojavov) vodi socialna delavka Sonja Baša,

- skrbništvo in premoženjsko-pravne zadeve obravnava in vodi socialna delavka Marta Škedl,
- družbene denarne pomoči odraslih in zavodsko varstvo odraslih obravnava in vodi socialna delavka Jelka Vlady.

Delo občinske skupnosti socialnega skrbstva in njenih organov kakor tudi centra za socialno delo je po 5. členu začasnega statuta občinske skupnosti socialnega skrbstva javno in mora biti javnost obveščena o njih delovanju.

Priprave objavljamo predvsem zato, da bi bili delovni ljudje in občani, krajevnih skupnosti, delovne in družbene organizacije in društva kakor tudi družbeni delavci na območju občine Ljubljana Moste-Polje bolj seznanjeni z novo organizacijo in nalogami občinske skupnosti socialnega skrbstva in njenih organov kakor tudi centra za socialno delo kot strokovne socialne službe v občini. Dogaja se, namreč, da posamezni občani, družbeni delavci in razne organizacije še vedno ne vedo, kam, kdaj in na koga bi se obrnili, kadar pride do socialne težave ali problema, za katerega je pristojna strokovna socialna služba v občini, da ga reši, če se po zakonu in drugih predpisih in v okviru družbenih možnosti rešiti da.

Nadaljevanje prihodnjiki!

F. L.

OB 30. LETNICI MLADINSKIH DELOVNIH BRIGAD

NAPREJ, MLADINCI VNITI!

Brigada Majde Šilc XI. MDB, je tedaj regulirala reko Pesnico. Sestavljena je bila iz pionirjev in mladincev bivših občin Polje in Most ter bi lahko dobila domicil v sedanji občini.

SPOMINI SEGAJO NAZAJ V LETI 1945 IN 1946

Redkokdaj nanese beseda v čase naše mladinske aktivnosti; a kadar nanese, smo vsi takoj navdušeni nad obdobjem, ki smo ga preživljali v pionirskih, mladinskih, skofjevskih, kasneje tudi v partijskih vrstah. Smem zapisati! Tudi mi, ki smo kot pionirji dočakali osvoboditev, smo kasneje pri obnovi nadaljevali boj OF za izgradnjo socializma in naše samoupravne družbenopolitične skupnosti. To obdobje obnove bi moralo najti v zgodovini gradnje nove družbene ureditve posebno mesto, tako, kot ga ima narodnoosvobodilni boj. Kajti brez obnove in povojnega poleta mladine ne moremo govoriti o popolnem uspehu boja za osvoboditev in uresničitev revolucionarnih težej KP. Zato še danes mnogokrat doživljamo resnično doživeto resnico, da je lepo v naši domovini biti mlad!

V Delovnem informatorju mladine občine Ljubljana Moste – Polje je bil 31. marca 1976 ob letošnjem jubileju letu mladinskih delovnih akcij objavljen POZIV, da želi OK ZSMS Ljubljana Moste – Polje zbrati čimveč gradiva o udeležencih in o lokalnih republiških in zveznih mladinskih delovnih akcijah. S tem pozivom bo verjetno dosežen namen in po 30 letih je prav in čas zbrati dokaze, da je bila mladina bivših občin Polje in Moste v prvih povojnih letih zelo aktivna. Tedaj je bila ustanovljena tudi XI. ljubljanska delovna brigada Majde Šilc, ki se je udeležila republiške akcije – regulacije reke Pesnice. Brigado so sestavljali pionirji in mladinci občin Polje in Moste. Prav tej brigadi so posvečeni ti spomini. Od vseh udeležencev pa je pričakovati, da bodo s svojimi spomini pomagali zbrati vsi resnico o revolucionarnem in udarnem boju mladine sedanje občine Moste-Polje. Veliko bi lahko napisali ali povedali prav tisti udeleženci, ki so bili v tistem času prekaljeni skofjevi in so takrat že bolje razumeli našo graditev kot mi pionirji, ki smo čutili v sebi le zavest in dolžnost odzvati se pozivom KP in Skoja.

Pri zbiranju gradiva in obujanju spominov na te lepe čase bi prav ti lahko veliko pomagali. Prepričan sem, da v njih še vedno živi stara borbena aktivnost, prekaljena udarna zavest, ki bi jo morali sedaj oživetiti in ji dati pomen, katerega zaslužijo vsi, ki so bili v tistem obdobju ponos naših občin. Zato ni prav, da se jih skrajaj več ne spominjamo. V tistem času je bila velika čast nositi značko „udarnik“. Zelo smo bili ponosni nanjo, ker je bila dobljena z žuljavimi rokami in velikimi delovnimi uspehi. Če bi vsi to silo združili v klub brigadirjev, bi iz „starih in mla-

minjam pa se, da je znala krotiti našo mladost in da sta vladala v brigadi disciplina in red.

Brigada je bila sestavljena iz petih čet. Prvo, drugo in tretjo četo so po mojih spominih sestavljali mladinci in pionirji iz bivše občine Moste. Peta četa je bila izključno sestavljena iz udeležencev bivše občine Polje, v glavnem iz Zaloga, Zadobrovec, Snerberij, Polja, Zg. Kašja in Studenca. Njen komandant je bil Marjan Urek, njegov namestnik pa je bil nekaj časa njegov brat Franc-Piki, ki je (če se prav spominjam) kasneje postal komandir četrte čete, delno sestavljene iz Poljčanov in Moščanov.

Ne morem mimo tega, da so fantje ljubljanske delovne brigade prvo noč v Dornavi prespali na prostem na dvorišču grajske pristave, dekleta pa smo prvo noč spale po hodnikih gradu Dornava. Drugo in še nekaj naslednjih noči smo spale v lepi grajski dvorani, v kateri so bili nameščeni pogradi v dve nadstropji, ki so segali do prelepih lestencev. Teh se z žalostjo spominjam, saj so bili kmalu dobesedno razmontirani. Še danes, ko kje zagledam kristalne lestence, se z bridkostjo spominjam na napravljeno škodo. Prav ta škoda je bila verjetno vzrok, da so nas dekleta kmalu premestili na „senik“ – na podstrežje hleva grajske pristave, ki smo ga imenovali „Hotel skozi piha“. Fantje pa so bili nameščeni na podstrežju grajskega poslopja, ki smo ga imenovali „Hotel plemenitih konj“. Prav je, da opišem tudi te strani našega vedenja, ki pa sta mu bila vzrok nezrelost in pomanjkanje čuta do spoštovanja grajske lastnine.

Spominjam se, da so nekega dne dekleta napravila v seniku „rov“ in se dokopale do čebule. Nič čudnega, saj smo živeli v osrčju lukarije. Ta čebula je bila pravo odkritje za „vedno lačna“ usta; kruha in marmelade v zabojih je bilo vedno dovolj! Čebula pa je bila pravo dopolnilo naših prehrani. Ko so vire odkrili, tega dekletom ni nihče zameril, ker je bilo čebule res veliko in se zato ilegalna udeležba skoraj ni poznala. Kmalu po prihodu v Dornavo (mislim, da je bilo takoj po nastanitvi brigade na senikih) je prišel „ukaz“, da se mora nekaj najmlajših in telesno šibkih vrniti domov. Spominjam se, da so nekateri jokali. Ko so prišli domov, so jih za tolažbo poslali v pionirske kolonije.

Brigada je zborovala na dvorišču grajske pristave, na katerem je bilo tudi veliko drevo, lipa ali kostanj. Vreme nam je bilo naklonjeno, tako da smo vsak dan redno odhajali na ok. 2 km oddaljeno gradbišče. Delo je bilo zelo težavno, saj smo večinoma delali v vodi in blatu. Zato so morali starejši in fizično močnejši opravljati najtežja dela. Uspehi so bili vsak dan vidni, bojevali smo se za vsako izkopano in odpelja-



dih“ nastala sila, ki bi bila v raznih delovnih akcijah po naših krajevnih skupnostih sposobna s svojimi rokami uresničiti marsikatero točko programa KS v prihodnjem petletnem obdobju.

Čas je tekkel in naše otroške igre so se spreminjale v razne organizirane lokalne udarniške akcije. Nekaj posebnega se mi je zdela novica, da se bo mladina udeležila zvezne akcije, gradnje proge Brčko–Bano- viči. Zato ni bilo prav nič čudno, ko mi je nekega dne moj brat Gabriel pritekel povedat, da je videl v izloženem oknu gostilne Hladnik v Polju poziv za vpis v zvezno akcijo. Oba z bratom sva se šla prijaviti v pisarno rajonskega komiteja mladinske organizacije, ki je bila tedaj v prostorih bivšega sokolskega doma v Polju. Objavljeni seznam je bil vsak dan daljši. Prijavljenci smo ga skoraj vsak dan spremljali, saj smo drug drugega nagovarjali, da bi se prijavili. Komaj smo čakali, da bo prišel dan odhoda.

Vendar smo prijavljeni pionirji in mladinci kmalu zvedeli, da se bodo gradnje proge Brčko–Bano- viči udeležili le starejši in fizično močnejši mladinci. Zato smo bili žalostni. Vendar nam je žalost pregnala nova vest, da tvorimo vsi prijavitelji brigado za novo mladinsko delovno akcijo – regulacijo Pesnice na Štajerskem. Sicer nisem vedela, kje je to, a to sploh ni bilo važno. Tokrat je bilo važno samo to, da nisi ostal doma, kar se je mnogim zgodilo, ker jih v mladinske delovne brigade niso pustili starši ali pa so bili bolni.

Pred odhodom smo vsi prijavitelji brigadirji prejeli delovne obleke, ki smo jih s ponosom nosili. Zelo radi smo nosili kape „titovke“, ker so bile za tiste čase prava moda. Zelo srečni pa smo bili tudi tisti, ki smo imeli takrat zelo cenjene angleške vetrovke, ker so le-te dajale podoben prave brigadirske uniforme, pa tudi praktične in tople so bile. Za vrnitev pa smo nosili rdeče rute.

Spominjam se, da smo prvo noč prespali na slami v sedanji tehnični srednji šoli v Vegovi ulici ter da smo se zelo zgodaj zbrali na dvorišču, preden smo odšli na železniško postajo, kjer nas je čakala posebna kompozicija vagonov. Med vožnjo se ni zgodilo nič posebnega. Le pred Ptujem smo morali peš s kovčki v rokah prek porušenega mostu čez Dravo. Priznam, da me je bilo groza pogledati navzdol ter da je bilo čutili strah tudi med drugimi brigadirji, med katerimi je bilo nekaj še manj pogumnih od mene. Na drugi strani Drave nas je čakala druga kompozicija, ki nas je odpeljala do postaje Moškanji, od koder smo odšli do našega cilja – Dornave, kjer smo živeli ves čas bivanja v brigadi od julija do konca avgusta.

V Dornavi in bližnjih vaseh je bila divizija sestavljena iz brigadirjev Ljubljane, Maribora, Celja in drugih krajev. Da, spominjam se: celo iz Koroške Črne, Prevalj, Dravograda itd. Ime komandanta divizije sem pozabila, bi ga pa poznala, če bi ga srečala.

Naša brigada se je imenovala XI. ljubljanska mladinska delovna brigada Majde Šilc. Komandant brigade je bila Mira Svetina-Milka, zelo lepa, postavna, rdečelična, energična ženska, ki je takoj po vrnitvi iz brigade odšla v šolo v SZ. Več o njej ne vem. Spo-

no samokolnico, napolnjeno s peskom in blatom. Čete in brigade so tekmovali med seboj. Kadar smo bili pohvaljeni, smo bili zelo veseli. Zelo pridna in proglasena za udarnico 5. čete je bila Draga Frlinova. Drugih udarnikov se ne spominjam, vem pa, da jih je bilo še nekaj v naši brigadi.

Vsaka brigada je imela svoje posebnosti. V naši peti četi smo imeli „brigadnega fantka“ – Rozo Smajdkovo! Na titovki je namreč imela izvezen napis „brigadni fantek“, pa tudi postrizena je bila na fanta. Posebnost naše brigade je bila tudi neka pesem, ki smo jo vsak dan pričeli peti pri isti hiši, tako da je naznanjal prihod ljubljancev. Misli, da se je pričela „O kve kvi...“ ali tako nekako.

Nekega dne je nad gradbiščem priletelo letalo in napravilo nekaj krogov. Kmalu je tudi nekaj odrglo. V našo četo je pritekel brigadir in spraševal za ime dekleta, ki je bilo napisano na odvrženem pismu, privezanem na kamnu. To dekle je bilo iz naše čete. Pozdrave pa ji je poslal fant aviatkar. Tudi to je bila posebnost naše čete. Imena se še dobro spominjam, vendar jih nisem videla že mnogo let.

V brigadi pa nismo samo delali. Ob prostem času smo imeli razna športna in kulturna tekmovanja. Spominjam se zelo lepe zaključne prireditve na grajskem travniku. Okolica gradu Dornava je imela idealno lego za življenje brigadirjev. Prav na lepem prostoru je bila postavljena kuhinja, in sicer kar na prostem pod košatimi drevesi. V tej kuhinji se je hranila naša, ljubljanska brigada in še ena, vendar se ne spominjam, iz katerega kraja je bila. Vem pa, da so brigadirji te divizije hranili na več krajih in da so stanovali tudi v sosednji vasi.

Ob nedeljah smo večkrat odhajali na izlete v bližnje Slovenske gorice, kjer so nas revni domaćini radi postregli z že zorečim grozdem in obranimi hruškami. Takih v Ljubljani nismo imeli.

Pesnica danes ne poplavlja več. K temu so prispevale tudi naše mlade roke. To je za nas udeležence veliko zadoščenje.

Prišli so zadnji dnevi našega dela. V Mariboru je bila v zadnjih dneh avgusta 1. 1946, tj. ob zaključku akcije, velika parada delovnih brigad. Te parade trgu pa je nekdo govoril tudi o delovnih uspehih mladinskih delovnih brigad. Te parade se je udeležila tudi naša XI. ljubljanska mladinska delovna brigada. Ker sem imela sponožene premajhne čevlje, ki so me na paradi obtišali do krvi, se nisem mogla udeležiti popoldanske zabavne prireditve v nekem mariborskem parku in tudi ne poslovilnega večera sklenjenega tovarštva. Odšla sem, jokajoča od bolečin, bosa po Mariboru na železniško postajo, kjer sem v tovornem vagonu čakala do odhoda v Ljubljano.

Še enkrat smo se zbrali brigadirji. Po prihodu vseh brigad, ki so se tega leta udeležile raznih akcij, je bila zaključna prireditev na Kongresnem trgu. Takrat so bili najbolj cenjeni brigadirji, ki so se vrnili s proge Brčko–Bano- viči. Sicer pa ni bilo važno, kje si bil. Važno je bilo, da si bil brigadir katerekoli brigade, saj se je v vseh gradilo in kalilo tovarštvo.

SLAVKA JERMAN

SKUPŠČINA OBČINSKE GASILSKE ZVEZE

V združenem domu v Zadvoru so se 9. aprila zbrali delegati gasilskih društev naše občinske gasilske zveze, da pregledajo svoje delo in si začrtajo program za naprej. Skupščini so prisostvovali tudi gostje, in sicer predstavniki MGZ Ljubljana Mirko Kušar, sekretar MGZ Jernej Certanc in požarnovarnostna inšpektorica Mara Strle. Po uvodnem pozdravu predsednika zveze Ivana Miklavža ter izvolitvi organov skupščine so sledila poročila upravnega odbora, katerega je podal tajnik zveze Jože Vidmar, o operativnem delovanju je govoril poveljnik štaba odreda Janez Trkov, blagajniško poročilo je podal blagajnik Franc Kocjančič, nadzornega odbora pa Jernej Snoj.

Letošnja skupščina pomeni neko prelomnico, ker bodo nastale spremembe v naši organizaciji in v društvih. Z novo ustavo in zakonom o požarni zaščiti moramo ustanoviti samoupravne interesne požarne skupnosti. Pri delu posameznih gasilskih društev bosta morali večjo vlogo odigrati tudi KS in KK SZDL. V bodoče bodo KS razpolagale s finančnimi sredstvi za pokrivanje potreb tudi na področju požarnega varstva. Tako bodo morali tudi gasilci uveljavljati svoje potrebe pri KS, saj sta naša organizacija in naše delo namenjena predvsem v dobrobit občanom oziroma krajanom. Z

ustanovitvijo samoupravnih interesnih skupnosti požarnih skupnosti pa bomo dosegli, da se bodo povezali vsi, ki našo pomoč potrebujejo.

Pred nami pa bo zahteva, da smo čimbolje pripravljeni za nudenje pomoči v nesreči.

Tesneje bo moralo biti tudi sodelovanje s štabom CZ v občini, oziroma terenskih društev s štabi CZ in štabi za SLO v KS. Operativna dejavnost naše občinske zveze je bila v preteklem letu dokaj razgibana. Na sejah štaba odreda s poveljniki gasilskih društev so sproti obravnavali tekočo problematiko. Naša OZG ima 18 društev in 785 aktivnih članov od tega je tudi 115 pionirjev, 58 mladincev in 13 žensk. Vsa društva so si prizadevala imeti na vodstvenih mestih člana s potrebno strokovno izobrazbo.

Po podatkih je v naši OZG 58 podčastnikov, 71 podčastnikov I. stopnje, 10 častnikov, 18 častnikov I. stopnje in 7 višjih gasilskih častnikov.

Oprema društev s črpalkami in vozniškim parkom je v glavnem zadovoljiva. Naša GD imajo 16 kombijev in 4 druga vozila. Poleg tega je v GD 20 črpalk tipa Rozenbauer in 6 starijših. Razpolagamo s 3825 metri B sintetičnih cevi in 4530 metri C sintetičnih cevi.

Gasilci se strokovno usposablja-

na več načinov. Eden takih so tudi tekmovanja. Desetine naših GD so se udeležile vseh razpisanih tekmovanj.

Člani naših GD so posredovali v 36 primerih, trije požari so povzročili večjo gospodarsko škodo. Požarna škoda je bila ocenjena prek 145 milijonov din.

Ker je UO zveze potekla mandatna doba, je bilo izvoljeno novo vodstvo zveze. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Ivan Miklavž, za podpredsednika Jože Pekolj, za poveljnika Janez Trkov in za pomočnika poveljnika Janez Bricej. Druge funkcije bodo razdeljene na prvi seji UO zveze. Formirano je bilo tudi poveljstvo zveze, katerega tvorijo poveljniki, pomočniki poveljnika, tehnični sekretar (izvoljen je bil Ivan Kos) ter referent za mladino Jože Cerar. Določeni so tudi sektorski poveljniki, in sicer za sektor I. Moste IGD Jože Pekolj, za sektor II. Polje Brane Zrimšek in za sektor III. Zasavje Franc Resman. Ivan Kos

REZERVNI OFICIRJI PRED ZAKLJUČKOM GLAVNIH TEM

Po ustaljenem programu strokovnega izpopolnjevanja rezervnih starejšin za letošnje leto je pred rezervnim vojaškim kadrom še udeležba na taktično-orientacijskem pohodu ter strelske vaje. Tehnično-orientacijske vaje bodo v okolici Sostrega na temo „zaseda“, strelske vaje pa bodo na strelišču strelske zveze Slovenije na Rakovniku. Glede na tezo teoretičnih vprašanj jih lahko v glavnem razdelimo na vprašanja iz obrambne sposobnosti Jugoslavije, o njeni oborožitvi in vse o družbeni samozasčitvi.

Na sliki skupina rezervnih vojaških starejšin, ki rešuje vojaško teorijo in taktično nalogo na mestu samem. VILKO SLUGA

PISMO OBČANA

LEKARNA NAJ BO ODPRTA BOLJ ZGODAJ!

Lekarno ob Zaloški cesti odpirajo ob 8. uri zjutraj, zdravniki v zdravstvenem domu pa začnejo delati ob 7. uri. Če pri zdravniku hitro opraviš – to si želim – moramo čakati do 8. ure, da lekarno odpro, pa še pri tej uri pogosto kasnijo.

Sveda ni več zime, a vseeno je čakati neprijetno. Zato predlagam, da delovni čas v lekarni prilagodijo delu zdravnikov – saj nenehno ponavljamo, da mora biti v današnjem času vse tudi časovno usklajeno.

Drago Golob

Bratislavska 43